

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. Бургас , 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова
Членове: Таня Д. Евтимова
Александър Д. Муртев

при участието на секретаря Тодорка Ст. Каракерезова като разгледа докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно гражданско дело № 20212100500719 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК и сл.ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Община Бургас,представявана от кмета Димитър Николов Димитров против съдебно решение № 260384 от 01.03.2021г., постановено по гр.д.№10575/2019г.по описа на БРС,с което районният съд на основание чл.49 вр.с чл.45 ЗЗД вр.с чл.86 ЗЗД е ОСЪДИЛ община Бургас да заплати на ЕЛ. Т. АТ. с ЕГН-***** сумата от 10 000 лева -обезщетение за неимуществени вреди,изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на горния край на тибията/голям пищял/ на левия крак и сумата 1780 лева-обезщетение за имуществени вреди,представляващи заплатени от ищцата разходи за оперативно лечение ,които вреди са настъпили в резултат на спъване и падане поради дупка в уличната настилка,находяща се от източната страна на ** в ж.к.Изгрев,гр.Бургас на 31.10.2019г.,ведно със законната лихва,считано от датата на увреждането на 31.10.2019г.до окончателното изплащане.

Със същото съдебно решение,тъй като е уважен главният иск, БРС е уважил обратните икове,които община Бургас е предявила срещу третите лица помагачи „СМК Монтажи“ЕАД и „Пътстрой“ ООД ,като ги е осъдил на основание чл.79 ал.1 предл.2 и чл.82 ЗЗД да заплатят на община Бургас разделно части от присъденото на ищцата обезщетение,а именно: „СМК Монтажи“ЕАД-сумата от 5 100 лева от обезщетението за неимуществени вреди и сумата 907.80 лева от обезщетението за имуществени вреди,а „Пътстрой“ООД-сумата от 4 900 лева от обезщетението за неимуществени вреди и сумата

872.20 лева от обезщетението за имуществени вреди, както и съразмерни части от присъдените разноски.

С въззивната жалба е оспорено решението на БРС в ЧАСТТА, с която е уважен ГЛАВНИЯТ ИСК като неправилно и необосновано, в разрез със събрания по делото доказателствен материал. Направен е анализ на доказателствата по делото и установените по делото факти, като се сочи, че районният съд е достигнал до неправилни изводи относно механизма на инцидента и причинените неимуществени вреди. Изложени са подробни аргументи в подкрепа на твърдението, че не са ангажирани доказателства досежно интензитета на претърпените болки и страдания, както и че съдът не е обсъдил доказателствата, които сочат, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата и основанията за приложение на чл. 51 ал. 2 ЗЗД, които дават основание за намаляване на размера на обезщетението наполовина. Алтернативно се навеждат доводи за прекомерност на присъденото обезщетение, с оглед характера на телесното увреждане, неопасно за живота и липсата на доказани психични увреждания вследствие на инцидента. Изложени са и оплаквания за неспазване на принципа на справедливост от районния съд при определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди. Моли за отмяна на решението на БРС и постановяване на решение от въззивната инстанция, с което да бъде отхвърлен предявеният иск. Няма доказателствени искания, претендира разноски.

Въззиваемата Е.А. е оспорила въззивната жалба в депозирания отговор, като също е направила анализ на събраните по делото доказателства и счита за несъстоятелни твърденията на ответника за недоказаност на интензитета на претърпените от нея болки и страдания. Намира, че правилно районният съд е приел за доказана причинно-следствената връзка между вредата и деликта, както и че не е налице съпричиняване на вредоносния резултат. Счита, че правилно претендираното обезщетение за неимуществени вреди е уважено в пълен размер, като е отчетено обстоятелството, че болките на ищцата продължават вече над година и половина, както и че след инцидента тя цели 6 месеца е прекарала на легло и поради това други хора са били ангажирани с грижите за нея, поради невъзможността и да извършва елементарни ежедневни дейности. Моли въззивната жалба да се остави без уважение и да бъде потвърдено решението на БРС. Няма доказателствени искания, претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Третите лица помагачи не са депозирали становища по въззивната жалба и отговора, не са оспорили и съдебното решение в частта, с която са уважени обратните иски, предявени от община Бургас срещу тях.

В съдебно заседание въззивната община Бургас, редовно уведомена, се представлява от юрисконсулт Алексиев, който поддържа въззивната жалба и моли за уважаването и. Не сочи нови доказателства. Претендира разноски.

В съдебно заседание въззиваемата Е.А.,редовно уведомена,не се явява.Представява се от пълномощника си адв.Н.,който оспорва въззивната жалба и моли решението на БРС да бъде потвърдено.Не сочи нови доказателства.Претендира разноски.

В съдебно заседание третите лица помагачи помагач на въззивната община Бургас-„СМК Монтажи“ ЕАД и „Пътстрой“ООД,редовно уведомени,не изпращат представители и не изразяват становища.Не сочат нови доказателства.

При служебната проверка по реда на чл.269 ГПК въззивният съд намери обжалваното съдебно решение за валиден и допустим съдебен акт.

По основателността на въззивната жалба БОС намери следното:

Ищцата Е.А. е предявила пред БРС иск,с който е поискала осъждането на ответната община Бургас да и заплати сумата от 10 000 лева -обезщетение за неимуществени вреди,изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на горния край на тибията/голям пищял/ на левия крак и сумата 1780 лева-обезщетение за имуществени вреди,представляващи заплатени от ищцата разходи за оперативно лечение ,които вреди са настъпили в резултат на спъване и падане поради дупка в уличната настилка,находяща се от източната страна на ** в ж.к.Изгрев,гр.Бургас на 31.10.2019г.,ведно със законната лихва,считано от датата на увреждането на 31.10.2019г.до окончателното изплащане.

Правилно и в съответствие с твърденията в исковата молба и вида на търсената съдебна защита районният съд е дал правна квалификация на исковите претенции по чл.49 ЗЗД вр.с чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Ответната община Бургас е оспорила предявения иск,като е навела в отговора на исковата молба насрещни твърдения за липса на причинно-следствена връзка между настъпилия вредоносен резултат и противоправно бездействие,изразяващо се в неизпълнение на задължения,които произтичат от качеството на положената настилка;липса на конкретика относно препятствието по вид,размери,точно местонахождение;соченият механизъм на произшествието сочи на опосредена,а не пряка причинно-следствена връзка,тъй като падането на ищцата е в резултат на други странични фактори-поведението на съпруга и,чийто крак попада в дупка на уличната настилка,вследствие на което той губи равновесие и пада върху жена си,като в резултат на този удар тя чупи левия си крак. В тази връзка ответникът е твърдял в отговора на исковата молба,че вината за причиненото счупване е изцяло на ищцата или поне споделена с нейния съпруг.Твърди също така,че общината е изпълнила задълженията си за поддръжка в изправно състояние на тротоарите около блок 20 в ж.к „Изгрев“,в който район в периода 2015-2019г.са извършвани ремонтни работи.Наведено е възражение за прекомерност на размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди.

БРС е анализирал подробно и задълбочено събраните по делото доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност, като въз основа на обстояйнния им анализ е достигнал до обоснован, правилен и законосъобразен извод за основателността на предявения главен иск. Приел е, че съобразно установения от доказателствата по делото механизъм на настъпване на увреждането на ищцата и състоянието на пътната настилка в процесния участък, установено от заключението на вещо лице по приета по делото съдебно-техническа експертиза, няма основания за извод, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат. По отношение размера на иска за обезщетение за неимуществени вреди, районният съд е приел, че същият е доказан и по размер, въз основа на събраните доказателства-медицински документи, заключение на СМЕ и свидетелски показания, установяващи интензитета и продължителността на претърпените от ищцата болки и страдания. Въззивният съд изцяло споделя изложените от БРС мотиви, като препраща към тях на основание чл.272 ГПК и намира, че постановеното решение е правилно, законосъобразно и обосновано от доказателствата по делото, поради което същото следва да бъде потвърдено, а въззивната жалба – оставена без уважение като неоснователна.

Неоснователни са оплакванията във въззивната жалба, че районният съд е следвало да установи дължина, ширина и дълбочина на дупката, отстоянието и от трайни ориентири, тъй като разположението и размерите на препятствието са определящи при преценката какви вреди могат да настъпят, както и техния вид. Преценката си за механизма на увреждането районният съд е направил въз основа на доказателствата, събрани по делото, които безпротиворечиво поотделно и в съвкупност обосновават извод, че твърденията на ищцата съответстват на установените по делото факти. По делото е прието и неоспорено заключение на СТЕ, вещото лице по което е посочило, че е посетило с представители на страните по делото соченото от ищцата място на произшествието. То се намира на част от пешеходна пътека по данни на ЗРП на ж.к.Изгрев, гр.Бургас, последният ремонт на междублоковото пространство на ** в комплекса е завършен на 20.03.2018г., като по данни на община Бургас, процесният участък с дължина от паркинга до блок 20 до улицата не е включен в работния план за работа при последния ремонт. Вещото лице е констатирало, че пътната настилка е в лошо състояние, има разляти дупки с дълбочина 5-6 см., настилка не е споена. В заключението си вещото лице е посочило, че състоянието на пътната настилка към момента на огледа -11.12.2020г. е лошо, липсва и равнинност и се нуждае от основен ремонт. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че това състояние на пътната настилка е предпоставка за настъпване на инциденти в тъмната част на денонощието, тъй като няма видимост на неравностите. Тези констатации на експерта кореспондират изцяло с показанията на свидетелите, които описват мястото на произшествието, неосветеността на този участък през тъмната част на денонощието и затрудненията на живущите в блок 20 на ж.к.“Изгрев“ да се придвижват до входа на блока. В заключението на СТЕ се съдържат достатъчно данни за лошото състояние на пътната настилка, описание на неравностите/дупки и лошо спояване на асфалта/ и необходимостта от основен ремонт. С категоричност, по данни на ответната община, последният ремонт през 2018г. не е обхванал тази пешеходна пътека, поради което съдът няма основание да не кредитира заключението

на вещото лице по СТЕ и в частта, с която се сочи, че състоянието на пътната настилка и към датата на произшествието - 31.10.2019 г. е било същото, както и към момента на огледа през декември 2020 г. По делото е прието и заключение на съдебномедицинска експертиза, вещото лице по която е посочило, че получената от ищцата травма - счупване на горния край на левия голям пищял е възможно да е получена по начина, описан в исковата молба по механизма на торзия/усукване/и огъване на подбедрицата в колянната става или при падане на сгънато коляно. Следователно, по делото са събрани доказателства установяващи безпротиворечиво, че местопроизшествието, посочено в исковата молба е пешеходна зона/пътека/, с лошо цялостно състояние на пътната настилка, с множество неравности/дупки с дълбочина 5-6 см., които могат да станат причина за инциденти, особено през тъмната част от денонощието.

Неоснователни са възраженията на въззивната община, че не е налице причинно-следствена връзка между вредата и деликта, тъй като не ищцата се е спънала в дупката на пътеката, а нейният съпруг. Правилно районният съд е приел, че увреждането на ищцата не е настъпило по изключение и случайност, а е закономерен и нормален резултат от допуснатото от ответната страна виновно и противоправно бездействие - лошо състояние на пътната настилка, което създава типични предпоставки за увреждане на здравето на преминаващите през нея граждани, особено при дъжд и в тъмната част от денонощието. Съпругът на ищцата се е спънал и залитнал именно влизайки в дупка на пешеходната пътека, поради което неговото поведение не представлява пряка и непосредствена причина за настъпване на увреждането на ищцата. Обстоятелството, че двамата възвратни съпрузи са се държали под ръка и са се подкрепяли, преминавайки през пешеходната пътека също не обосновава извод за липса на причинна връзка или съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като взаимното подкрепяне и придържане е напълно естествено и нормално поведение в случаите, когато се преминава през неравности и опасни места, особено от възвратни хора.

Неоснователни са и оплакванията, че по делото не са били ангажирани доказателства за интензитета и продължителността на претърпените от ищцата болки и страдания. БРС е обсъдил подробно показанията на свидетелите, СМЕ и медицинската документация, които доказателства в съвкупността си и според настоящия въззивен съдебен състав изцяло подкрепят и обосновават извода на районния съд, че справедливото обезщетение на ищцата за претърпените от нея неимуществени вреди възлиза на 10 000 лева.

По гореизложените съображения и при пълно споделяне на мотивите, изложени в решението на БРС, въззивният съд достигна до извод, че решението следва да бъде потвърдено изцяло като правилно, законосъобразно и обосновано от доказателствата по делото.

Страните са направили искания за присъждане на разноски по делото, като предвид изхода от спора, право на присъждане на разноски има въззиваемата А.. Тъй като тя е представлявана по въззивното производство от адвокат И.Л. Н. по реда на чл.38 ал.2 ЗА, то

въззивната община Бургас следва да бъде осъдена да заплати на адв.Н. сумата от 890 лева,представляваща дължимо адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство на въззиваемата А. във въззивното производство.Размерът на възнаграждението съдът определя на основание чл.7 ал.2 т.4 от НМРАВ.

Тъй като решението,с което се уважава главният иск се потвърждава от въззивната инстанция,то въззивният съд няма основание за отмяна на решението на БРС и по уважените обратни иски на община Бургас срещу третите лица помагачи. При това положение третите лица помагачи следва да бъдат осъдени да възстановят на община Бургас заплатените от нея разноски в размер на 890 лева,разпределени както следва: „СМК Монтажи“ЕАД –сумата 453.90 лева и „Пътстрой“ООД –сумата от 436.10 лева.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260384 от 01.03.2021г., постановено по гр.д. №10575/2019г.по описа на БРС.

ОСЪЖДА Община Бургас,с ЕИК- 000056814,представявана от кмета Димитър Николов да заплати на основание чл.38 ал.2 ЗА на адвокат И.Л. Н. от БАК сумата от 890 лева разноски –адвокатско възнаграждение за процесуално представителство във въззивното производство.

ОСЪЖДА „СМК Монтажи“ЕАД с ЕИК-102124298 да заплати на община Бургас ЕИК-000056814,представявана от кмета Димитър Николов сумата от 453.90 лева,представляващи припадаща се част от адвокатското възнаграждение,присъдено на адв.И.Л. Н. ,при условие,че община Бургас го заплати на адв.Н..

ОСЪЖДА „Пътстрой“ООД с ЕИК-112069222 да заплати на община Бургас ЕИК-000056814,представявана от кмета Димитър Николов сумата от 453.90 лева,представляващи припадаща се част от адвокатското възнаграждение,присъдено на адв.И.Л. Н. ,при условие,че община Бургас го заплати на адв.Н..

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок,считано от датата на връчването му на страните пред ВКС на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____